

Radnóti Miklós: Nem tudhatom

Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
 nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt
 kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
 Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
 s remélem, testem is majd e földbe süpped el.
 Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
 egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,
 tudom merre mennek, kik mennek az uton,
 s tudom, hogy mit jelenthet egy nyári alkonyon
 a házfalokról csorgó, vöröslő fájdalom.
 Ki gépen száll fölébe, annak térkép e táj,
 s nem tudja hol lakott itt Vörösmarty Mihály,
 annak mit rejt e térkép? gyárat, s vad laktanyát,
 de nékem szöcskét, ökröt, tornyot, szelíd tanyát,
 az gyárat lát a látcsón és szántóföldeket,
 míg én a dolgozót is, ki dolgáért remeg,
 erdőt, fütytyős gyümölcsöst, szállót és sírokat,
 a sírok közt anyókat, ki halkan sírogat,
 s mi főnről pusztítandó vasút, vagy gyárüzem,
 az bakterház s a bakter előtte áll s üzen,
 piros zászló kezében, körötte sok gyerek,
 s a gyárok udvarán komondor hempereg;
 és ott a park, a régi szerelmek lábnyoma,
 a csókok íze számban hol méz, hol áfonya,
 s az iskolába menvén a járda peremén,
 hogy ne feleljek aznap, egy kőre léptem én,
 ím itt e kő, de főnről e kő se látható,
 nincs műszer, mellyel mindez jól megmutatható.

Hisz bűnösök vagyunk mi, akár a többi nép,
 s tudjuk miben vétkeztünk, mikor, hol és mikép,
 de élnek dolgozók itt, költők is büntelen,
 és csecsszopók, akikben megnő az értelem,
 világít bennük, őrzik, sötét pincékbe bújva,
 míg jelt nem ír hazánkra újból a béke ujjá,
 s fojtott szavunkra majdan friss szóval ők felelnek.

Nagy szárnyadat borítsd ránk virrasztó éji felleg.

Utószó helyett...

Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna?

Pál apostol: 1. Kor. 4,7

8.7. ábra. Pascal dolgozik

Mert mi végre is az ember? Semmi a végtelenséghez, minden a semmihez viszonyítva, közép a semmi és a minden között.

B.Pascal: Gondolatok